

FLEXIBILNÍ FORMY VÝKONU ZÁVISLÉ PRÁCE – ABSTRAKT

Práce pojednává o jednotlivých flexibilních formách výkonu závislé práce a jejich právním zakotvení v českém právním řádu. Hypotézou je ověření nízké míry flexibility, resp. rigidity právní úpravy právě ve vztahu k flexibilním formám výkonu závislé práce, k čemuž je použito především metody analýzy primárních a sekundárních zdrojů.

Práce je uvozena teoretickým exkurzem do projevů flexibility v pracovním právu, resp. vybraných okruhů, které s tématem flexibilních forem výkonu závislé práce přímo souvisejí. Teoretický úvod tak poskytuje základ pro zkoumání jednotlivých forem. Flexibilita je zkoumána v kontextu významných fenoménů vyskytujících se v pracovním právu: flexikurity, ochranné a organizační funkce pracovního práva, subsidiarity občanského práva k pracovnímu právu, liberalizace a další.

Dílní závěry týkající se konkrétních institutů jsou předkládány v jednotlivých kapitolách, jejichž rozvržení bylo zvoleno na základě převažující doktríny, kterou lze v daném tématu považovat za ustálenou. Vyšší míra pozornosti je přikládána těm flexibilním formám, u kterých lze předpokládat další vývoj, čímž je dán prostor pro vědecké zkoumání. Jedná se především o sdílený pracovní úvazek, práci na zavalanou a distanční práci. Spolu s ostatními již zavedenými formami je utvořen komplexní náhled na problematiku flexibility výkonu závislé práce.

Prostředkem pro ověření hypotézy je zkoumání samotné úrovně flexibility jednotlivých forem. Toho je dosaženo zkoumáním jednotlivých atributů flexibilních forem, jejich vývoje a překážek jim kladených a dále zkoumáním obdobných flexibilních forem a jejich atributů v konkurenčních evropských právních prostředích.

Z provedeného zkoumání je vyvozeno, že hypotéza rigidnosti a neflexibility je ve vztahu k některým konkrétním flexibilním formám do značné míry správná, nelze ji však bez dalšího zobecnit a vztáhnout na flexibilní formy výkonu závislé práce jako celek. Ze závěrů jsou navrženy náměty na de lege ferenda úpravy sledující vyšší míru flexibility a právní jistoty stran pracovněprávního vztahu.